

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/66/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201504
Dátum vydania rozhodnutia:	10.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201504.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: Ing. E. I., bytom XXX XX E. XX, zastúpený advokátom: JUDr. Miloš Kaščák, advokát, AK M.R. Štefánika 171, Vranov nad Topľou, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-82/2012 zo dňa 18. júla 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/272/2012-36 zo dňa 11. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/272/2012-36 zo dňa 11. marca 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako nedôvodnú zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-82/2012 zo dňa 18.07.2012, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil personálny rozkaz Ministra vnútra SR č. 400 zo dňa 16.04.2012, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru. Dôvodom prepustenia bola skutočnosť, že zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/, h/ zákona č. 73/1998 Z.z., a že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Krajský súd považoval skutkové a právne závery o tom, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania za opodstatnené, dostatočne preukázané a náležite zdôvodnené. Za dôvodný a zákonný považoval aj z toho

plynúcí dôsledok pre žalobcu, že jeho konanie bolo vyhodnotené ako naplňujúce predpoklady pre prepustenie zo služobného pomeru podľa § 92 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. a stotožnil sa s názorom žalovaného, že zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy spočívalo v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom policajného zboru. Uviedol, že dôkazy, ktoré si žalovaný zaobstaral na preukázanie protiprávneho konania žalobcu boli získané na základe vlastného šetrenia zákonným spôsobom, pričom tieto dôkazy boli správnymi orgánmi náležite vyhodnotené a na ich základe bolo zistené a po právnej stránke správne kvalifikované protiprávne konanie žalobcu nezlučiteľné s postavením príslušníka policajného zboru. Spáchanie predmetného skutku a to, že osobne viedol knihu cenností na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru (ďalej len „ODI PR PZ“) Vranov nad Topľou, pričom ako nadriadený mal v zmysle čl. 5 ods. 2, 4 prílohy č. 1 k Nariadeniu PPZ č. 14/2011 o vykonávaní dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, v konaní o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti, povinnosť poveriť vedením knihy cenností iného pracovníka tak, aby mohol on sám vykonávať kontrolu príjmu a výdaja v knihe cenností. Túto skutočnosť žalobca ani nepopiera.

Krajský mal súd ďalej za preukázané a to jednak kontrolou vykonanou dňa 13.02.2012 ako aj výpoveďami plk. Ing. O. V. a Mgr. O. M. a M. N., že v knihe cenností bol zistený zostatok ku dňu 30.06.2011 vo výške 30 830,- € v porovnaní so zostatkom jednotlivých príslušníkov PZ tak, že oproti zostatku uvedeného v zápise z inventúry rozdiel - 4 980,- €. Kontrolou a porovnaním zostatkov jednotlivých položiek PZ v knihe cenností ku dňu 30.09.2011 bol zistený zostatok vo výške 32 920,- €, čo je oproti zostatku uvedenom v zápise z inventúry rozdiel o - 6 460,- € a kontrolou a porovnaním zostatkov jednotlivých príslušníkov PZ v knihe cenností bol k 30.12.2011 zistený zostatok vo výške 32 085,- €, čo je oproti zostatku uvedenom v zápise z inventúry rozdiel o -13 960,- €. Ďalej bolo preukázané, že v období najmenej od mesiaca apríl 2011 do 07.02.2012 záznamy do knihy cenností nevedol správne a preukázateľne v zmysle zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, v dôsledku čoho vznikli rozdiely medzi evidovaným účtovným stavom finančných prostriedkov za uložené blokové pokuty a skutočným stavom.

Ďalej bolo preukázané, že dňa 02.02.2002 žalobca do pokladne Okresného riaditeľstva PZ (ďalej len „OR PZ“) Vranov nad Topľou odovzdal finančnú hotovosť za pokutové bloky v celkovej výške 7 725,- €, pričom po spočítaní prijatých finančných prostriedkov za pokutové bloky od jednotlivých policajtov vedených v knihe cenností za rok 2012 táto čiastka predstavuje sumu vo výške 3 825,- €. Žalobca tak odovzdal do pokladne OR PZ finančnú hotovosť o 3 900,- € viac ako prevzal od policajtov ODI OR PZ Vranov nad Topľou. Taktiež bolo preukázané, že dňa 14.02.2012 žalobca po príchode do budovy ODI OR PZ Vranov nad Topľou z plechovej skrine v kancelárii riaditeľa ODI OR PZ vybral sumu vo výške 9 560,- €. Po prepočítaní prijatých hotovostí od príslušníkov PZ za obdobie od 02.02.2012 do 14.02.2012 sa v knihe cenností nenachádza žiaden záznam o príjme finančnej hotovosti od príslušníkov PZ. Po sčítaní rozdielu odvedeného od riaditeľa ODI OR PZ do pokladne OR PZ vo Vranove nad Topľou dňa 02.02.2012 vo výške 3 900,- € a dodatočne prijatej hotovosti dňa 14.02.2012 vo výške 9 560,- €, ktorú žalobca dodatočne doniesol v čase vykonania kontroly je súčet vo výške 13 406,- €. Táto suma je totožná s finančnou čiastkou chýbajúcou vo výške 13 460,- € zistenej na základe zápisu z inventúry a porovnanej čiastky s knihou cenností k dátumu 30.12.2012.

Krajský súd ďalej uviedol, že s poukazom na vykonané dokazovanie správnych orgánov nesúhlas žalobcu s jeho prepustením nie je dôvodný. Spáchanie protiprávneho konania mu bolo zákonným spôsobom preukázané. V konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ boli použité dôkazy v súlade s právnymi predpismi a napadnuté rozhodnutia spĺňajú všetky formálne náležitosti rozhodnutí, ktoré vyžaduje zákon, pričom nevykazujú žiadne vady, ktoré by zakladali ich neplatnosť. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy spočíva u žalobcu v tom, že nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď vo funkcii riaditeľa ODI OR PZ vo Vranove nad Topľou osobne viedol knihu cenností a napriek tomu, že mal povinnosť poveriť jej vedením iného pracovníka, zároveň, keď zavinil, že zostatok v knihe cenností bol k 30.12.2011 oproti zostatku uvedenom v zápise z inventúry rozdielny o -13 460,- € a keď záznamy v knihe cenností nevedol správne a preukázateľne v zmysle zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej „Najvyšší súd SR“ aj „odvolací súd“ aj „najvyšší súd“) napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave v celom rozsahu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Poukázal, že personálny rozkaz Ministra vnútra SR zo dňa 16.04.2012 č. 400 o prepustení zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru mu bol doručený dňa 20.04.2012 o 10.05 hod., teda po uplynutí lehoty uvedenej v § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. Je názoru, že lehota na jeho prepustenie uplynula v utorok dňa 17.04.2012.

Nesúhlasí s dôvodmi napadnutého rozhodnutia a s názorom, že minister vnútra má ďalšiu dvojmesačnú lehotu na prijatie rozhodnutia o prepustení policajta zo služobného pomeru. Poukázal, že zákon rozlišuje medzi otázkou o právomoci, rozhodovať o prepustení policajta zo služobného pomeru (ktorú zveril ministrovi vnútra) a otázkou zistenia porušenia služobnej disciplíny, ktorú viaže na osobu nadriadeného. Je nepochybné, že nadriadený dôvod prepustenia zo služobného pomeru zistil dňa 17.02.2012 a personálny rozkaz o prepustení zo služobného pomeru mu bol doručený dňa 20.04.2012 o 10.05 hod. teda po uplynutí subjektívnej lehoty uvedenej v § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. Nepovažuje za správny právny názor, že až po doručení návrhu na prepustenie policajta zo služobného pomeru, začína ministrovi vnútra plynúť zákonom stanovená dvojmesačná subjektívna lehota na prijatie rozhodnutia o prepustení, pretože takýto výklad nemá oporu v ustanovení § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. a je v rozpore s viacerými publikovanými rozhodnutiami súdov (rozsudok NS SR sp.zn. 8Sžo/163/2009).

Z ustanovenia § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že zistenie dôvodu prepustenia policajta zo služobného pomeru sa viaže na osobu nadriadeného, ktorý je špecifikovaný v ustanovení § 4 predmetného zákona, pričom zákon v tomto ustanovení neviaže predmetné zistenie na osobu ministra.

Poukazuje, že dvojmesačná subjektívna lehota začala plynúť, keď jeho nadriadený zistil dôvod prepustenia a tým bol deň 17.02.2012 a personálny rozkaz o prepustení zo služobného pomeru mu bol doručený až 20.04.2012, t.j. po uplynutí lehoty uvedenej v § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. Je názoru, že rozhodovacia právomoc o prepustení policajta zo služobného pomeru patrí ministrovi vnútra. Takáto právomoc však nemá žiaden vplyv, ani nemôže vylúčiť dôsledky, ktoré zákon upravuje v § 192 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., pretože zákon rozlišuje medzi otázkou právomoci rozhodovať o prepustení policajta zo služobného pomeru (ktorú zveril ministrovi vnútra) a otázkou zistenia služobnej disciplíny, ktorú viaže na osobu nadriadeného.

Ďalej uviedol, že listom riaditeľa obvodného oddelenia 17.02.2012 č. ORPZ-VT-OPP3-437/2012 bol upovedomený o začatí konania o vo veci prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. dôvodom na začatie konania malo byť doručené uznesenie Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby Východ vydaného dňa 15.02.2012 pod č. ČVS: SKIS-42/OISV-V-2012 podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku, podľa ktorého bol obvinený z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 písm. a/ trestného zákona spáchaného v súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona. S upovedomením nesúhlasil, pretože je názoru, že nespáchal žiadny trestný čin a nič zo služobnej prisahy neporušil.

Uviedol, že počas obdobia jeho pôsobenia vo funkcii riaditeľa dopravného inšpektorátu boli zo strany ekonomického oddelenia OR PZ vo Vranove nad Topľou vykonávané tematické kontroly so zameraním na kontrolu cenín a finančných prostriedkov. Ako to vyplýva z listinných dôkazov (záznam o kontrole č.p.: KRPZ-PO-219/2011) a z výpovedí kompetentných osôb (Mgr. B. V. a M. N.) pri žiadnej z kontrol cenín a finančných prostriedkov neboli zistené nedostatky a záznamom z kontroly bolo zistené že: „Kniha cenín je vedená prehľadne s príslušnými podpismi odovzdávajúceho a preberajúceho,“ Nedostatky neboli zistené ani komisiou na kontrolu cenín, pokutových blokov a finančných prostriedkov zriadenou na tento účel rozkazom riaditeľa OR PZ vo Vranove nad Topľou. S poukazom na uvedené

nesúhlasil, že kniha cennosti nebola vedená správne a preukázateľne. Svoje zápisy v tejto knihe som vykonával vždy podľa najlepšieho vedomia a v zmysle zákona o účtovníctve.

Uviedol, že v zmysle čl. 10 ods. 1 nariadenia prezidenta Policajného zboru o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v Policajnom zbore č. 7/2002 v znení neskorších predpisov „Peniaze za pokuty odovzdáva policajt svojmu priamemu nadriadenému alebo ním poverenému policajtovi minimálne raz za mesiac alebo ihneď po skončení služby, ak ich súhrn presiahne čiastku 1 500,- €.“

Poukázal, že personálnym rozkazom riaditeľa OR PZ vo Vranove nad Topľou číslo 14 zo dňa 09.02.2012 bol dňom 15.02.2012 prevezený na inú funkciu. Z toho dôvodu v zmysle § 164 zákona č. 73/1998 Z.z. dňa 14.02.2012 písomne a za prítomnosti komisie odovzdal služobnému úradu všetky zverené ceniny a hotovosť. Ako to vyplýva z listinných dôkazov a z výpovedí kompetentných osôb pri odovzdaní nebol zistený žiaden schodok.

Ďalej poukázal, že krajský súd sa s uvedenými námietkami, ktoré uviedol v žalobe, nevysporiadal a preto je jeho rozsudok nesprávny.

III.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 30.07.2012 a uviedol, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, iba zastáva názor, že došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu a rozhodnutiu vo veci. Pridržiava sa svojho stanoviska č.p. SLV-PS-S-201/2013 zo dňa 16.05.2013 písomné vyjadrenie k žalobe.

Navrhuje, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca v danom čase bol služobne zaradený vo funkcii riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ vo Vranove nad Topľou a osobne viedol knihu cenností na ODI OR PZ Vranov nad Topľou, pričom ako nadriadený mal v zmysle či. 5 ods. 2, 4 prílohy č. 1 k Nariadeniu PPZ č. 14/2011 o vykonávaní dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, konaní o dopravných nehodách a dopravnoinžinierskej činnosti povinnosť poveriť vedením knihy cenností iného pracovníka tak, aby mohol vykonávať kontrolu príjmu a výdaja v knihe cenností.

Dňa 13.02.2012 bola vykonaná kontrola kontrolnou skupinou OR PZ vo Vranove nad Topľou na tematickú kontrolu cenín a finančných prostriedkov.

Vykonanou kontrolou a porovnaním zostatkov jednotlivých príslušníkov PZ v knihe cenností bol zistený zostatok ku dňu 30.06.2011 vo výške 30 830,- € čo je oproti zostatku uvedenému v zápise z inventúry rozdiel o - 4 980,- €. Kontrolou a porovnaním zostatkov jednotlivých položiek v knihe cenností ku dňu

30.09.2011 bol zistený zostatok vo výške 32 920,- €, čo je oproti zostatku v uvedenom zápise z inventúry rozdiel - 6 470,- € a kontrolou a porovnaním zostatkov jednotlivých príslušníkov PZ v knihe cenností bol k 30.12.2011 zistený zostatok vo výške 32 085,- € čo je oproti zostatku uvedenom v zápise z inventúry rozdiel o -13 460,- €.

Ďalej sa v administratívnom spise nachádzajú kópie zápisov z fyzickej inventúry pokutových blokov na ODI OR PZ Vranov nad Topľou ku dňu 30.03.2011, 30.06.2011, 30.09.2011, 30.12.2011, ako aj zápisnica o výsluchu predsedu kontroly skupiny OR PZ Vranov nad Topľou polk. Ing. O. V. Z jeho výpovede vyplýva, že dňa 02.02.2012 žalobca do pokladne OR PZ Vranov nad Topľou odovzdal finančnú hotovosť za pokutové bloky v celkovej výške 7 725,- €, pričom po spočítaní prijatých finančných prostriedkov za pokutové bloky od jednotlivých policajtov vedených v knihe cenností za rok 2012 táto čiastka predstavuje sumu vo výške 3 825,- €. Menovaný tak odovzdal do pokladne OR PZ finančnú hotovosť o 3 900,- € viac ako prevzal od policajtov ODI OR PZ Vranov nad Topľou.

Dňa 14.02.2012 žalobca po príchode do budovy ODI OR PZ vo Vranove nad Topľou z plechovej skrine v kancelárii riaditeľa ODI OR PZ vybral sumu vo výške 9 560,- €.

Po prepočítaní prijatých hotovostí od príslušníkov PZ za obdobie od 02.02.2012 do 14.02.2012 sa v knihe cenností nenachádza žiaden záznam o prijíme finančnej hotovosti od príslušníkov PZ.

Po sčítaní rozdielu odvedeného od riaditeľa ODI OR PZ do pokladne OR PZ vo Vranove nad Topľou dňa 02.02.2012 vo výške 3 900,- € a dodatočne prijatej hotovosti dňa 14.02.2012 vo výške 9 560,- €, ktorú menovaný dodatočne doniesol v čase vykonávania kontroly, bol súčet vo výške 13 460,- €. Táto suma je totožná s finančnou čiastkou chýbajúcou vo výške 13 460,- € zistenej na základe zápisu z inventúry a porovnanej čiastky s knihou cenností k dátumu 30.12.2012. Ďalej sa v spise nachádzajú zápisnice o výsluchu členov kontrolnej skupiny O. M. a člena komisie M. N.. Na základe zistených skutočností bol žalobca personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 400 zo dňa 16.04.2012 prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, nakoľko svojim konaním porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Proti personálnemu rozkazu podal žalobca včas odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím zo dňa 18.07.2012 č. SLV-PS-PK-82/2012, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, v ktorom závere skonštatoval, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo vydané na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci za súčasného dodržania príslušných ustanovení zákona. V odvolacom konaní neboli zistené žiadne dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie. V administratívnom spise sa ďalej nachádzajú ďalšie písomné doklady a podklady.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z., občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prisahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“

Podľa § 48 ods. 3 zák.č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný:

- a) plniť svedomité úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalším všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi nariadeniam, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h) dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil

služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z., o prepustení policajta z dôvodov uvedených v ods. 1 písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do 2 mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do 1 roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení policajtovi aj doručiť.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by v konaní boli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania. Rozhodnutie žalovaného je kvalifikované v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

Zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy podľa správnych orgánov spočíva v tom, že žalobca nebol disciplinovaný a zodpovedný, ako sa k tomu v služobnej prisaha zaviazal, keď vo funkcii riaditeľa ODI OR PZ vo Vranove nad Topľou osobne viedol knihu cenností aj napriek tomu, že mal povinnosť poveriť jej vedením iného pracovníka, zároveň zaviniť, že zostatok v knihe cenností bol k 30.12.2011 oproti zostatku uvedenom v zápise z inventúry rozdielny o -13 460,- € a záznamy v knihe cenností nevedol správne a preukázateľne v zmysle zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. V štátnej službe sa nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor čo je v rozpore s ustanovenými úlohami v rozkazoch Ministra vnútra SR. Zvlášť hrubé porušenie služobnej disciplíny spočíva v tom, že riadne nevykonával štátnu službu, keď si počas nej svedomito neplnil úlohy na úseku svojho služobného zaradenia uložené mu zákonom (§ 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore), ako aj internými predpismi (čl. I písm. a/ bod 1, 2 rozkazu Ministra vnútra SR č. 6/1997 o úlohách a zvýšení morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ; čl. 1 prílohy k nariadeniu Ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ), nezdržal sa konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť PZ alebo mohlo ohroziť dôveru v tento zbor a nedodržiaval ani služobnú disciplínu, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Bola splnená aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, ktorá spočívala v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, ktorými sú zodpovedné dodržiavania služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, ich povinnosť byť čestnými, ochraňovať práva občanov, a tým upevňovať ich dôveru v policajný zbor. Zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení vo vzťahu k plneniu služobných povinností a predpokladá, že príslušník PZ v rámci svojho postavenia bude príkladne rešpektovať zákony a iné právne predpisy tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prisaha.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolennej správnej úvahy (správne uváženie) preskúmava súd iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

V zmysle § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. služobný orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Citovaným ustanovením bolo príslušnému orgánu dané práv, aby vlastnú myšlienkovú činnosťou posúdil vykonané dôkazy z hľadiska ich závažnosti (pravdivosti a dôležitosti) pre rozhodnutie. Súd dodáva, že žalobca nebol zo služobného pomeru príslušníka PZ prepustený z dôvodu, že spáchal skutok, ktorý je uvedený v trestnom zákone, ale z dôvodu, že svojim protiprávnym konaním porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom za súčasného splnenia druhej zákonnej podmienky a to, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Pre posúdenie konania žalobcu postačuje preukázanie skutku, ktorý bol dôvodom na prepustenie a žalovaný musí skutkové zistenia zadovážiť spôsobom, ktorý predpokladá zákon (viď právny názor NS SR napr. sp.zn. 1Sžo/45/2004, 1Sžo/152/2007). Najvyšší súd poukazuje na stanovisko NS SR

uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 7/2013, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. augusta 2012 sp.zn. 8Sžo/37/2011, „v konaní o prepustenie zo služobného pomeru nejde o posudzovanie spáchania trestného činu, alebo zistenie porušenia služobnej prísahy a toto konanie nezávisí ani od výsledku trestného konania, preto ak sú pre účely takéhoto konania využité dôkazy z trestného konania, tieto podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.“.

Žalovaný napadnutými rozhodnutiami, ktoré žalobca napáda v podanej žalobe, nerozhodoval o vine a nevine žalobcu zo spáchania trestných činov uvedených v trestnom zákone, ale ako bolo uvedené, iba o ďalšom trvaní služobného pomeru žalobcu v zmysle ustanovení zákona. O prepustení policajta zo služobného pomeru rozhoduje Minister vnútra SR. Ten si podľa zákona vo veci robí vlastný úsudok a v samostatnom personálnom konaní rozhoduje nezávisle na výsledku samostatného trestného konania alebo samostatného konania o priestupku. Súd ďalej poukazuje na to, že pokiaľ ide o samostatný trestný skutok uvedený v trestnom zákone, pre ktorý by mohlo byť proti žalobcovi začaté trestné stíhanie, a ktorého by sa mohol dopustiť pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu sa vyžaduje, aby boli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Ak absentuje akýkoľvek obligatórny znak, nejde o trestný čin. Trestné konanie vedené v súlade s ustanoveniami trestného poriadku je vybudované na iných zásadách a princípoch ako samostatné personálne konanie, ktoré je samostatne upravené v zákone č. 73/1998 Z.z.

Správne - personálne konanie o prepustení zo služobného pomeru a trestné konanie sú samostatnými konaniami s osobitnou právnou úpravou, pričom v konaní o prepustení zo služobného pomeru, nemožno vydanie rozhodnutia viazať a podmieňovať rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní. Kým v konaní o prepustení zo služobného pomeru postačí preukázanie porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom s podmienkou, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, v trestnom konaní podmienkou o uznaní viny je preukázanie spáchania skutku, ktorý má povahu trestného činu alebo prečinu (napr. rozsudok NS SR sp.zn. 1Sžo/152/2007). Súd ďalej poukazuje aj na už uvedené ustálené právne názory Ústavného súdu SR napr. uznesenie ÚS SR č.k. III. ÚS 263/06-14, uznesenie ÚS SR č.k. III. ÚS 366/06-9.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že služobný pomer príslušníka PZ je inštitútom verejného práva. Právna povaha služobného pomeru príslušníka PZ vyplýva z osobitnej povahy zamestnávateľa policajta, ktorým je štát ako primárny nositeľ verejnej moci. Príslušník PZ sa prostredníctvom svojho zamestnávateľa priamo zúčastní na výkone verejnej moci, preto má štát výsostné oprávnenie jednostranným aktmi tieto vzťahy zakladať, meniť alebo rušiť.

Požadované vlastnosti (čestnosť, statočnosť, disciplína a pripravenosť vynaložiť svoje sily na ochranu verejného poriadku a majetku občanov) sú základnými predpokladmi výkonu služby v PZ. Každý príslušník PZ, ktorý tieto vlastnosti nemá a prejavuje sa v rozpore s nimi, hrubo poškodzuje dôveryhodnosť PZ. Konanie, ktorého sa dopustil žalobca je v príkrom rozpore s obsahom služobnej prísahy policajta.

Na činnosť PZ sú kladené vyššie nároky a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Hlavnou úlohou PZ je chrániť záujmy spoločnosti z čoho vyplývajú vyššie nároky na činnosť príslušníkov PZ.

Zložením sľubu podľa 17 ods. 1 predmetného zákona sa občan stáva príslušníkom PZ, teda kategórie osôb, ktorých prípadné konanie v rozpore s právnymi predpismi, bude pre služobné pomery posudzované cez prizmu tohto sľubu. Takýto výnimočne zodpovedný prístup policajta PZ k rešpektovaniu predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Funkciu štátu plní policajt PZ za odmenu a s tým súvisiace nadštandardné sociálne, dôchodkové, zdravotné zabezpečenie. Od iných osôb nemožno očakávať plnenie sľubu - vyššiu vernosť a ani zhovievavosť. Naopak prirodzeným je očakávanie, že policajti PZ pri svojom postavení budú príkladne rešpektovať zákony štátu nielen v rámci služby, ale aj mimo nej tak, ako sa k tomu zaviazali.

Čo sa týka námietky žalobcu - nedodržanie lehoty na doručenie rozhodnutia v zmysle § 195 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. a jeho argumentácie, že lehota na jeho prepustenie uplynula už v utorok dňa 17.04.2012, najvyšší súd sa s týmto názorom nestotožňuje. Pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty je podstatné, kedy nadriadený dôvod prepustenia zistil, pričom je potrebné zároveň rozlišovať, že nadriadeným v zmysle citovaného zákona nie je každý služobný funkcionár, ale iba ten, ktorý je oprávnený voči nemu prijať personálne alebo disciplinárne opatrenia. Rovnako získanie relevantných overiteľných informácií o dôvodoch prepustenia možno považovať za kvalifikované zistenie v zmysle zákona.

Za okamih zistenia porušenia služobnej prisahy, vyžadovaný v zákone, nepostačuje okamih zistenia takéhoto porušenia, ale aj dostatočne zistený súhrn poznatkov o skutočnostiach, ktoré sú mu vytýkané a to orgánom určeným vo vnútornej štruktúre PZ na prešetrovanie sťažností na príslušníkov PZ. Hlásenie, či telefonické, alebo osobné informovanie o tom, že došlo k neprimeranému zásahu zo strany žalobcu, či nezákonnému postupu policajta, nie je informáciou, ktorá umožňuje čo i len predbežné zhodnotenie konania policajta, teda úsudok, že jeho účasťou bol naplnený právny dôvod k prepusteniu zo služobného pomeru. Subjektívna lehota začína nadriadenému plynúť až po tom, čo obdržal informáciu z inšpekčného odboru, to aj napriek tomu, že nadriadený disponoval už určitými informáciami o možnom protiprávnom konaní policajta. Súd sa preto nestotožňuje s námietkou žalobcu, že napadnuté rozhodnutie, ktoré mu bolo doručené dňa 20.04.2012, bolo vydané po uplynutí lehoty uvedenej v § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z.

Podľa § 192 ods. 5 predmetného zákona o prepustení policajta z dôvodov uvedených v ods. 1 písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, kedy nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení aj doručiť. Návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru vrátane dôkazového materiálu bol doručený Ministrovi vnútra SR, ktorý je podľa čl. 2 písm. o/ bod 2 Nariadenia Ministra vnútra SR č. 174/2010 o rozsahu pôsobnosti nadriadených vo veciach so služobného pomeru v štátnej službe príslušníkov PZ (personálna pôsobnosť) jediný oprávnený zistiť dôvod prepustenia a rozhodnúť o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. zo dňa 11.04.2012. Koniec uvedenej subjektívnej lehoty, v ktorej bolo potrebné rozhodnutie žalobcovi doručiť, je ohraničený dátumom 11.06.2012. Subjektívna lehota na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ bola teda dodržaná. Dodržaná bola taktiež aj objektívna lehota.

Pokiaľ žalobca namietal vydanie prvostupňového rozhodnutia po uplynutí subjektívnej lehoty v zmysle § 192 ods. 5 zákona, najvyšší súd sa stotožnil s právnym hodnotením vykonaným krajským súdom, na ktorého obsah odkazuje.

Nadriadeným, ktorého má na mysli § 192 ods. 5 zákona je minister vnútra, keď len tento je oprávnený rozhodovať o prepustení zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona. V zmysle § 193 ods. 1 citovaného zákona návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru spracováva jeho bezprostredne nadriadený, k tomuto je policajt oprávnený vyjadriť sa, navrhovať dôkazy a obhajovať sa; rozhodovacia právomoc rozhodnúť o prepustení v zmysle § 192 ods. 1 písm. e/ zákona však patrí výlučne ministrovi. On je nadriadeným, ktorému začína plynúť subjektívna lehota v zmysle § 192 ods. 5 zákona, po predložení spracovaného návrhu na prepustenie zo služobného pomeru.

Ustálená judikatúra (sp.zn. 7Sž/152/00, 4Sž/117/03, 6Sž/69/95, 6Sž/13/01, 6Sž/127/03) k tejto otázke zaujala jasné stanovisko. Je potrebné uviesť, že pokiaľ žalobca odkazoval na rozhodnutie sp.zn. 8Sžo/163/2009, toto bolo vývojom judikatúry prekonané neskoršími rozhodnutiami (sp.zn. 5Sžo/144/2010, 5Sžo/26/2011), preto naň najvyšší súd neprihliadal.

Súd poukazuje, na rozdiel medzi bezprostredne nadriadeným policajta, ktorý spracúva návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru a nadriadeným oprávneným rozhodnúť o prepustení

policajta. Lehota na rozhodnutie plyní tomu nadriadenému, ktorý rozhoduje o prepustení policajta zo služobného pomeru (Minister vnútra SR) a nie bezprostredne nadriadenému, ktorým bol riaditeľ OR PZ Vranov nad Topľou.

Konania uvedeného v dôvodovej časti napadnutého rozhodnutia sa žalobca dopustil v období najmenej od mesiaca apríl 2011 do 7. februára 2012. Príslušný nadriadený sa o tomto konaní dozvedel najneskôr dňa 17.02.2012. Návrh na prepustenie žalobcu spolu so zadováženými dôkazmi bol Ministrovi vnútra SR, ktorý je jediný oprávnený zistiť dôvod prepustenia a rozhodnúť o prepustení z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., doručený dňa 11.04.2012. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 16.04.2012 a žalobcovi doručené 20.04.2012. Je teda nepochybné, že zákonné lehoty na prepustenie žalobcu ustanovené v § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. boli dodržané. Služobný pomer žalobcovi skončil zákonným spôsobom v zmysle ustanovenia § 194 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. dňom doručenia napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by v konaní boli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania. Rozhodnutie žalovaného je kvalifikované v súlade so zákonom, vychádza so spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.